

25) Første behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Forhøjelse af tilskuddet til særlig vanskeligt stillede kommuner og af tilskuddet til kommuner, der modtager asylansøgere).

Af indenrigsministeren (Pia Gjellerup, fg.).
(FremSAT 10/11 2000).

26) Første behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Loft over grundskyldpromille for produktionsjord).

Af indenrigsministeren (Pia Gjellerup, fg.).
(FremSAT 10/11 2000).

27) Første behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven). (Ændring af reglerne om rådighedsforpligtelse og sanktioner ved udeblivelse fra introduktionsprogrammet).

Af indenrigsministeren (Pia Gjellerup, fg.).
(FremSAT 10/11 2000).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om VækstFonden og ligningsloven. (Udvidelse af VækstFondens muligheder for at yde medfinansiering til enkeltvirksomheder og udviklingselskaber og visse muligheder for at yde medfinansiering til virksomheder, der ikke er små og mellemstore).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(FremSAT 25/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Poul Andersen (S):**

Da vores ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Danmark ligger kun på en femteplads, når man sammenligner 10 vestlige landes forhold til den nye økonomi. Det viser en rapport, som PLS

Rambøll for nylig har offentliggjort. Det både kan og skal Danmark gøre meget bedre.

Ny økonomi er betegnelsen for den økonomi, der opstår i disse år, hvor elektroniske netværk bliver udbredt og anvendt blandt forbrugere og i erhvervslivet. Den nye økonomi fører til nye forbrugsformer, forretningsmodeller og effektiviseringsværktøjer. Det er inden for den nye økonomi, at fremtidens vækstsektorer findes, og det er den nye økonomi, der rummer nøglen til den fremtidige velstand.

Er vi ikke med helt fremme i den nye økonomi, sækker vi bagud i forhold til de øvrige lande, men kommer vi med, vil det betyde, at vi vil opleve kraftig økonomisk vækst uden inflation, et erhvervsliv med innovative og konkurrencedygtige virksomheder og spændende job til arbejdstagerne. Det er med andre ord særdeles væsentligt, at Danmark formår at udnytte de muligheder, den nye økonomi giver, og at vi griber chancen nu og her.

De fire lande, der ligger foran Danmark, er USA, Sverige, Finland og Storbritannien. Specielt de tre første er langt foran Danmark. Det er der mange forklaringer på, men en af de vigtige er, at Danmark mangler velfungerende kapitalmarkeder for nye virksomheder i den nye økonomi.

Iværksættere i den nye økonomi har ikke blot brug for en stor pose penge, de har brug for rådgivning og ekspertise, der kan hjælpe dem igennem den vanskelige omstillingsproces fra idémagere til virksomhedsejere. Det kreative talent skal føre til levedygtig forretning. Her kan VækstFonden i samarbejde med private aktører spille en særdeles vigtig rolle.

Lovforslag nr. L 62 tager et vigtigt skridt i retning af at forbedre vilkårene i Danmark for innovative mennesker i den nye økonomi. Med dette lovforslag bliver VækstFonden gjort mere tidssvarende, så den kan tilbyde de nye typer af medfinansiering, der er brug for i den nye økonomi. Videre får VækstFonden visse muligheder for at medfinansiere udviklingsaktiviteter i spin-off-virksomheder, og endelig bliver det muligt for VækstFonden at få andel i de finansierede aktiviteter eventuelle afkast på samme måde som private investorer, så VækstFonden får mulighed for at støtte flere projekter, end tilfældet er i dag.

Alle ændringerne i lovforslag nr. L 62 går i den rigtige retning, og det er Socialdemokratiets opfattelse, at VækstFonden med disse ændringer kan blive en aktiv og vigtig del af Danmarks

omstilling til den nye økonomi. Socialdemokratiet støtter derfor til fulde lovforslag nr. L 62.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg tror, det var helt tilbage i Viggo Kampmanns tid, man første gang oplevede et erhvervspolitisk instrument, nemlig afskrivningsreglerne, som fik meget bred tilslutning i det danske Folketing. Den slags tiltag har vi ikke set mange af.

Jeg skal ikke sige, at VækstFonden er at sammenligne med afskrivningsreglerne, men når det drejer sig om bredde, tilslutning, fundering i det danske Folketing, så er der et lighedspunkt. VækstFonden har jo nu eksisteret i en 10-15 år og er et godt eksempel på, at der har været en bred opbakning.

Der har været et enkelt tiltag. Jeg husker for et års tid siden eller to, at ministeren ønskede at ændre ledelsen i VækstFonden, sådan at det blev ministeren og ikke erhvervslivet, der fik det afgørende ord. Det lykkedes heldigvis ikke, og med den lille krølle kørte man så videre.

Det forslag, som nu ligger på bordet, synes jeg på mange måder har positive svingninger omkring forenkling, omkring hensyn til ny teknologi og den udvikling, der foregår i erhvervslivet. Absolut. Det skal ikke underkendes. Vi synes, der er positive svingninger i det.

Jeg må indrømme, at jeg er ked af, at vi skal opleve, at vi nu gør VækstFonden til en mere ideologisk boldbane. Vi så det i går omkring forsikringer, hvor fondssocialismen sneg sig ind. Og vi ser det så i dag omkring ejendomsretten. Altså, »man merkt die Absicht und wird verstimmt«, som Goethe sagde. Man bliver altså noget forstemt, når så god en sag skal gøres til en ideologisk kastebold.

Jeg synes, der som sagt er gode ting i det her forslag, og det vil jeg gerne kvittere for; men kunne man dog ikke undlade den der mere ideologiske vinkel, som hedder, at nye virksomheder, der får tilskud, ikke længere skal have støtte, som de bare tilbagebetaler. Næh, nu skal det være egenkapitalen.

Altså, at staten igen skal engageres i ejendomsretten over de enkelte virksomheder og specielt de nye virksomheder, det synes jeg godt, vi kunne have været foruden.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da vore ordfører, fru Pernille Sams, ikke kan være til stede her i salen, skal jeg hermed reddegøre for Det Konservative Folkepartis holdninger til forslaget.

Overordnet mener vi, at regeringen er ved at udvande ideen med VækstFonden. Det har aldrig – i hvert fald ikke fra vores side – været meningen, at VækstFonden skal være et ventureselskab, ej heller at VækstFonden skal hvile i sig selv eller give overskud. Det er fint, når en virksomhed klarer sig så fint, at VækstFonden kan få sine penge igen med gode renter; men VækstFonden skal være en hjælp – en tålmodig fødselshjælp og ikke en statslig finansiel virksomhed.

VækstFonden skal kunne hjælpe nye typer virksomheder i gang, som ellers ikke ville have kunnet skaffe kapital, ikke med det særskilte formål at tjene penge til VækstFonden, men derimod for at skabe grobund for, at mange nye fremtidsvirksomheder kan etableres her i landet og dermed bane vejen for nye arbejdspladser i Danmark.

VækstFonden er Danmarks svar på, hvordan nye typer virksomheder kan skaffe tålmodig og risikovillig kapital i de første svære år, hvor de giver underskud. I andre lande kan biotek-virksomheder eksempelvis få enorme etableringstilskud – 30 pct. s-, ja, endda 50 pct.s-ordninger lokkes der med i Frankrig, Tyskland og USA.

VækstFonden er også Danmarks svar på, hvad en mere traditionel virksomhed skal stille op, hvis den ikke kan opnå lån ad de traditionelle kanaler, men rent faktisk har fået en genial idé. Via VækstFonden kunne man i visse tilfælde få gode lån uden at udvande sin egen interesse og sin egen ejerandel i firmaet.

Nu ønsker regeringen, at VækstFonden skal gå ind og blive egentlig medejer af de firmaer, der investeres i, for at give staten en andel af en eventuel gevinst, fuldstændig ligesom når private investerer.

Som udgangspunkt er vi positive over for, at VækstFonden har mange og fleksible muligheder; men med den politik, der lægges for dagen, og den praksis, vi kan se, der mere og mere følger, er det foreliggende forslag ikke ønskeligt. Vi tror, det vil blive brugt alt for flittigt og målbevidst for at øge statens ejerandel i private virksomheder – ikke efter virksomhedens ønsker, men efter fondens.

Når en virksomhed, som i visse brancher er afhængig af lånefinansiering i mange år, og den hver gang, den skal udvide kapital, må aflevere en del af ejerskabet, er der for lidt ejerskab og incitament tilbage til sidst. Det er allerede i dag sket med de nye resultatlån, VækstFonden nu tilbyder, som tvinger virksomhederne ud i dyr

finansiering, og det vil formentlig blive endnu værre med det nye instrument. VækstFonden bliver nu en spiller på linje med private, og det er ikke dét, der mangler i markedet.

Problemet er, at det traditionelle VækstFondsprodukt kommer til at mangle – det relativt billige og risikovillige lån, som virksomhederne stille og roligt kan arbejde videre med i en årrække i forsøget på at nå deres mål; et lån, som kan suppleres, såfremt virksomhederne holder, hvad de lover, og som på den måde har været med til at sætte en række gode virksomheder i gang i nye brancher for få år siden. Vi mener, det er en fejl at ødelægge dette, som man allerede har gjort med de dyre resultatlån, og som bliver endnu værre med det direkte ejerskab, som nu indføres.

Regeringen har formentlig allerede flertallet på plads med venstrefløj, også for dette forslag, men jeg vil meget gerne opfordre til, at man alligevel indfører en bestemmelse om, at en virksomhed har ret til at købe sine egne aktier tilbage, når den ønsker det, til en givet kurs. Det ville dog i det mindste give virksomhederne et lille håndtag at holde fast i.

Ole Sohn (SF):

Efter at vi har hørt de to foregående ordførertaler, skulle man jo, som tilhørende venstresiden af Folketingssalen, være jublende glad. For man kunne få indtryk af, at VækstFonden og de ændringer, der lægges an til her, er udtryk for den rene socialisme, og det burde glæde sådan en gammel socialist som mig.

Jeg vil nu sige, at forslaget glæder mig også, men jeg må indrømme, at jeg ikke sådan helt ser socialismen snige sig ind ad bagdøren med forslaget om ændringer af VækstFonden, men tværtimod at VækstFonden jo har bevist sin styrke som igangsætter af nye virksomheder, og med de ændringer, der lægges an til her, kan tilføje nye muligheder i ønsket om at være med til at hjælpe nye innovative virksomheder på bene.

Jeg har ikke fået det indtryk – og det vil jeg så gerne spørge ministeren om – at virksomhederne skal tvinges til at have staten som medejer med de ændringer, der finder sted her med VækstFonden. Jeg har indtryk af, at der lægges an til, at man udvider repertoire af muligheder for at få tilskud, lån, garanti eller kapitalindskud, at man kan veksle, at man kan finde den form, som er bedst egnet for den enkelte virksomhed.

Og det synes jeg faktisk er en særdeles god måde at være med til at udvikle nye virksomheder på, for de erfaringer, vi har med VækstFonden, er jo positive. Den har jo været med til at igangsætte mange nye virksomheder, været med til at skabe innovation. Og der ligger faktisk også nogle nye muligheder for at tilføre øget kapital til VækstFonden i kraft af de succeser, der er blevet skabt. Det kan man se, hvis man lige kaster et lille blik på et andet lovforslag, som bliver behandlet i Skatteudvalget, spørgsmålet om aktieoptioner, hvor man også her kan have mulighed for at udbetale aktier og aktieoptioner til medarbejderne, som så i stedet for at betale skatten på det tidspunkt, hvor de får optionerne, kan henlægge skattedelen i VækstFonden og dermed også være med til at betale lidt tilbage af den succes, som en virksomhed kan få. Men den kan også falde tilbage til VækstFonden, sådan at der igen bliver midler, som kan tilføres andre og nye virksomheder, sådan at man får en rullende effekt i positiv retning.

Der er dog én ting i forslaget, som skal ændres i forhold til udkastet. Jeg tænker her på den aftale, som regeringen har lavet sammen med SF og Enhedslisten her under finanslovforhandlingerne om netop også at skabe mulighed for at sikre filmbranchen noget venturekapital. Det er for os at se en særdeles vigtig brik i forbindelse med at understøtte og videreudvikle filmbranchen som erhverv, at de har mulighed for at få tilført venturekapital. Og med den aftale, vi har lavet i finansloven, ja, der kan VækstFonden afsætte midler til det og indgå i et sådant ventureselskab, men det kræver, at der sker nogle ændringer i VækstFondens fundats. Så det håber jeg at ministeren er opmærksom på, sådan at vi får det løst under udvalgsbehandlingen.

Men SF ser utrolig mange positive muligheder både i VækstFonden, som den er, og specielt med de nye tiltag, der lægges til, til at vi herigennem kan være med til at skabe grundlag for ny vækst, nye erhvervsområder, som kan være til gavn ikke blot for de medarbejdere, der er i virksomhederne, men også for samfundet som sådan.

Egil Møller (DF):

Jeg vil godt starte med at slå fast med syvtommersøm, at Dansk Folkeparti ønsker at skabe de bedst mulige forhold for etablering af nye virksomheder. At skabe lyst og tro på, at nye ideer kan skabe nye virksomheder med indtjenings-

evne i en hård konkurrence, skal til enhver tid opmuntres.

Skal Danmark være med i superligaen med hensyn til at skabe nye virksomheder inden for IT, innovation, forskning og udvikling, må og skal alle gode initiativer støttes, men her holder så også enigheden om selve fremgangsmåden op.

Dansk Folkeparti ønsker, at det private erhvervsliv har mulighed for at trække på forskningsresultater inden for universiteterne og forskerparkerne i bred forstand, men direkte stats-tilskud til opstart af nye virksomheder ønsker vi ikke.

Vi ønsker ikke, at staten bliver medejer af nye erhvervsvirksomheder. Man kunne i stedet opmuntre til opstart af nye virksomheder ved at give skattefrihed i de første leveår og langt bedre afskrivningsmuligheder for nye vidensvirksomheder, hvis produkter netop forældes meget hurtigt, og det ville så være et mere brugbart instrument. At VækstFonden taber cirka 60 pct. af sine udlån kunne jo tyde på, at bedømmelsesgrundlaget ved udlån ikke er tilstrækkeligt.

Jeg kan på Dansk Folkepartis vegne ikke tilslutte mig lovforslaget.

Ebbe Kalnæs (CD):

Der skal ikke herske tvivl om, at CD støtter lovforslaget, men vi vil dog understrege, at vi også gerne vil være med til at drøfte mellem første og anden behandling, om man helt når de mål, som man sætter sig.

Uden at gå ned i teknikken og detaljen i dette her lovforslag – det er der så mange der har gjort før mig – vil jeg gerne understrege, at den diskussion af mere ideologisk art om, om det er socialisme, eller det er noget andet, synes jeg er en spændende, men på mange måder også en forvovlet diskussion.

Det afgørende er selvfølgelig, at vi ønsker bedst mulige vilkår. Men hvis vi kigger på det at gå ind med staten som medspiller på den ene eller den anden facon igennem de senere år, ja, så vil jeg gerne sige til den borgerlige side ikke mindst, at mange af de modeller og mange af de mekanismer og mange af de måder at agere på i den nuværende, socialdemokratisk ledede regering har nogle træk af management og nyliberalisme på en række områder, så man næsten en gang imellem bliver helt forpustet. Det ser man masser af eksempler på i måden, man agerer på, måden man laver samfundsrationisering, la-

der ting i staten fungere hver for sig uden at være vældig koordineret.

Så det der med at kalde det ene eller det andet er nok, fordi der er lidt af et nybrud. Det er en gang imellem lidt svært at finde ud af, hvor man har højre eller venstre i de her sammenhænge.

Det, der er det helt afgørende, er selvfølgelig, at vi ikke ændrer på vores samfundsstruktur og samfundsmodel, dvs. friheden til at drive virksomhed uden at komme i kløerne på et forløb, som i og for sig gør, at det, der egentlig skal være drivkraften, forsvinder. Det er jeg meget enig i.

Omvendt skal vi nok også passe på, at vi i dette her land ikke bliver så småt tænkende, vil jeg sige, så vi ikke kan noget af det store. Når vi har en viden uden lige på visse områder visse steder i Nordjylland i småbyer, som normalt er købt, inden den når at blive stor, som aldrig har det med at blive Nokia, der i og for sig er ved at være den halve nation, når vi f.eks. tænker på Finland, ja, så hænger det nok sammen med, at dansk kultur er sådan, at vi skal passe på, at noget ikke går for stærkt, vi skal passe på, at vi ikke slår kræfterne sammen, alle gode kræfter, både offentlige og private.

Jeg er enig i bekymringen for, at vi ændrer samfundsstrukturen, og at vi sørger for, at det, der hedder et kapitalistisk samfundssystem som det, vi bygger på, langsomt bliver spist op af forordninger og regler på forskellige områder, den er jeg ganske enig i.

Men lad os nu prøve at gå ind i dette her positivt. Det er altså væsentligt, at vi i Danmark kan lidt mere, end vi har kunnet før, at vi tør lidt mere i nogle sammenhænge, at vi er nået til at blive bare lidt større end det der på det jævne.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er vigtigt med gode rammer for virksomhedernes aktiviteter med hensyn til forskning, innovation og udvikling; det tror jeg alle ordførere kan være enige om.

Innovationsevnen er en afgørende forudsætning for at overleve og udvikle sig i vidensøkonomien. Og adgang til risikovillig kapital er hermed også en afgørende forudsætning for, at der også satses på de projekter, hvor der er en vis risiko for, at de ikke lykkes. Og at markedet ikke selv tilbyder denne form for risikovillig kapital, er vel i princippet eksistensberettigelsen for VækstFonden, altså at der er et hul i markedet, særlig i de helt tidlige faser, i de initiale fa-

ser af forskellige projekter. Det er også derfor, vi fra radikal side støtter VækstFondens arbejde og eksistens.

Forslaget lægger op til, at VækstFonden vil kunne indgå som investor på lige vilkår med andre private investorer. Hensigten er at supplere de eksisterende tilbud, private tilbud, der er på markedet, og det er for så vidt i orden.

Vi lægger særlig vægt på spørgsmålet om upsidefinansiering, altså at der er, kan man sige, incitament til, at man også får en stor del af gevinsten, i fald at projektet går godt. Det er i øvrigt en argumentation, som den borgerlige del af lejren jo flittigt benytter i alle mulige andre sammenhænge.

Jeg synes også, at der er perspektiver i de forslag, der ligger vedrørende såkaldte spin-off-aktiviteter, altså et nyt begreb for iværksætter, der ikke nødvendigvis foregår som Ole Opfinder alene i garagen, men lige så vel kan være udbrydere af eksisterende virksomheder. Og det at kunne gå ind og støtte den type af aktiviteter er der faktisk stor fornuft i.

Lad mig til sidst lige gøre et par bemærkninger til særlig de borgerlige ordførere. Altså mit indtryk af det her forslag og VækstFondens virke generelt er altså, at det er på frivillig basis.

Når man hører de borgerlige ordførere, så får man lidt indtryk af, at det er tvangssocialisme, og at danske virksomheder skal tvangsfordres med VækstFondens instrumenter, men som jeg forstår lovforslaget, så er der altså tale om frivillighed. Det vil sige, hvis virksomheden ikke ønsker at benytte sig af den type finansiering, så kan den jo passende afstå fra det.

Jeg synes, at retorikken fra borgerligt hold har været lige lovlig opskruet i forhold til, hvad der egentlig ligger i lovforslaget, og det bærer altså stadig væk lidt præg af koldkrigstænkning og vanetankegang også på det her område.

Vi kan støtte forslaget fra radikal side. Vi finder, der er gode perspektiver i det med henblik på innovation i dansk erhvervsliv.

Frank Aaen (EL):

Ja, jeg kan jo starte der, hvor hr. Morten Helveg Petersen sluttede, for jeg blev også noget forundret over at høre indlæggene fra Venstre og De Konservative.

Jeg er jo godt klar over, at Venstre og De Konservative har den opfattelse, at demokratiet skal stoppe i fabriksporten. At vi under ingen omstændigheder som samfund må gå ind og være med til at styre virksomhedernes udvikling. Det

har jeg hele tiden været klar over, men det er alligevel lidt nyt for mig, at det var et ultimativt krav fra Venstre og De Konservative, at når det offentlige giver støtte til en udvikling, så skal der tabes penge på det. Der må under ingen omstændigheder tjenes på det.

VækstFondens egenkapital skal gå til. Ikke en krone må der komme tilbage. Måske lidt rente i få tilfælde, men ikke noget med at få andel i gevinsten. Se, der synes jeg jo alligevel, at ideologien når et leje, som jeg alligevel ikke troede, V og K var i besiddelse af.

Jeg forstod godt det med, at demokrati er forbudt, når vi kommer inden for en fabriksport. Der er det kun virksomhedsejeren, der må bestemme, men at investorer, også når det er en statslig investor, ikke må få andel i en gevinst, det vidste jeg alligevel ikke var borgerlig politik, men det er det åbenbart.

Fra regeringens side er der også ideologi i det her i samme retning, men altså slet, slet ikke på det niveau. Jeg tænker på de meget bestemte forudsætninger, der lægges ind om, at hvis man giver støtte fra VækstFonden og går ind som medejer, så skal det være midlertidigt, og VækstFonden skal være passiv ejer. Det forstår jeg sådan set ikke.

Hvorfor skal det være midlertidigt, hvis det går godt, og hvorfor må en ejer ikke være med til også at styre virksomheden? Hvorfor skal man være passiv? Det synes jeg er nogle urimelige begrænsninger at lægge på sig selv. Hvis man ellers er fornuftig og arbejder godt som vækstfond, så skal man selvfølgelig også gå ind og være aktiv medejer og dermed tage ansvar for udviklingen og selvfølgelig også blive i den pågældende virksomhed lige så længe, det er fornuftigt, og der skal ikke være noget krav om, at man skal gå ud.

Så derfor vil jeg sige, at vi støtter de gode ting, der ligger i det her forslag, nemlig at man åbner for muligheden for, at VækstFonden kan blive medejer og åbner mulighed for, at man ikke bare kan få en rentegevinst, men kan få den fulde gevinst, hvis det, man er gået ind i, virkelig er en god ting.

Men jeg vil også sige, at når man går den vej, så bliver noget af det, vi tidligere har været inde på, når vi diskuterede VækstFonden, vigtigere, nemlig at det offentlige ikke bare skal gå ind og støtte hvad som helst. Det er nødvendigt, akkurat som der i øvrigt står i dk21, at der er nogle helt klare samfundsmæssige målsætninger, krav til miljø, krav til etik, krav til beskæftigelse, som

skal være opfyldt, for at man kan gå ind og støtte med et tilskud.

Nu tror jeg, vi er kommet til det sted, vi tidligere har fået noget om i betænkninger fra Erhvervsudvalget, og jeg mener også på bekendtgørelsesniveau fra ministerens side, men jeg tror, vi er nødt til at kigge på, om vi ikke, når man giver støtte, i loven altså helt præcist skal have nogle af de målsætninger, som regeringen også har skrevet ind i dk21-initiativet.

Så med de bemærkninger om nogle ting, vi gerne vil have forbedret, vil vi gå positivt ind i arbejdet med denne her lov.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jo, men det er såmænd blot for at rette en lille misforståelse fra hr. Frank Aaen. Det er jo ikke sådan, at vi vender os imod, at det offentlige skal have glæde af, at en støtte fører til overskud. Faktisk gennemførte vi i den tidligere regerings tid for første gang overhovedet i danmarkshistorien det princip, at hvis det offentlige giver et tilskud, og tilskuddet fører til en succes for den virksomhed, så skal tilskuddet tilbagebetales. Fair nok. Det er der ingen problemer i.

Dér, hvor problemet ligger, er, hvis det offentlige via en sådan ordning, som er beskrevet her, får ejendomsretten til mange af vores nye virksomheder.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er godt her fra morgenstunden at få lejlighed til at få klaret begreberne. Det er givet, at hvis det offentlige, hvis fællesskabet sætter store penge på spil, skal det offentlige og fællesskabet være med inde og sikre, at tingene bliver gjort på en fornuftig måde.

Hvis virksomheden bliver stærk og sund, har mulighed for at klare sig selv, uden det offentlige hjælper til, til en vækst til glæde for os alle, så skal det offentlige trække sig tilbage og bruge sine penge på at skaffe ny vækst og ny innovation. Så enkelt er det.

Det er jo ikke en samfundsomstyrning, vi er i gang med. Det er bare et spørgsmål om at lave en vækst og lave et fornuftigt samfund med innovation. Og der vil jeg gerne spørge hr. Frank Aaen, om hr. Frank Aaen via de her lovforslag vil ændre samfundet.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Frank Aaen, tak virkelig fra hjertet, fordi hr. Frank Aaen i sit indlæg gjorde opmærksom på, at det ideologiske udgangspunkt for hr. Frank Aaen og for Det Konservative Folkeparti er forskelligt. Det synes jeg da er meget praktisk ved flere forskellige lejligheder at få gjort opmærksom på. Det er jeg meget godt tilfreds med.

Men jeg vil gerne sige, at det ordvalg, som hr. Frank Aaen næsten citerede fra det indlæg, som bl.a. jeg som konservativ ordfører har fremført her, hører ingen steder hjemme.

Jeg brugte ikke ordet socialisme i mit indlæg. Jeg brugte ikke formuleringer, der gik på tvangsovertagelser af virksomheder. Jeg forholdt mig sagligt og seriøst til de ting, der ligger i det her forslag, og der er da et element, nemlig i hvilken grad virksomheden kan have interesse i at få hjælp fra VækstFonden, og i hvilken grad VækstFonden kan have interesse i at hjælpe virksomheden.

Den balance kommenterede jeg, og det synes jeg man skal have lov til, uden at nogen misforstår dette som et rasende ideologisk angreb på socialismen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Åh, det sidste her var vist mere en kommentar til den tidligere ordfører, hr. Morten Helveg Petersen, end det var en kommentar til mit indlæg. Sådan synes jeg i hvert fald, det lød ud fra citationerne.

Det her er jo ikke nogen samfundsomstyrning, under ingen omstændigheder. I virkeligheden står jeg jo bare her og forsvarer et ganske almindeligt markedsøkonomisk princip, nemlig at når man investerer risikovillig kapital, så skal man også have andel i gevinsten.

Jeg stiller så nogle krav til, hvilke etiske, miljømæssige og beskæftigelsesmæssige formål der skal være, hvor almindelige markedsøkonomiske principper siger, at det er ligegyldigt, bare vi får nogle penge. Men jeg kan slet ikke forstå, at Venstre og De Konservative ikke kan tilslutte sig det helt almindelige markedsøkonomiske princip, altså at investorer, der tager en risiko – uanset om det er en offentlig investor, eller om det er en privat investor – selvfølgelig på lige fod skal have andel i en gevinst. Er det ikke sådan, markedsøkonomien fungerer? At de, der tager en risiko, også tager gevinsten? Hvorfor skal det

være forbudt? Hvorfor skal det princip ikke gælde for VækstFonden? Kan man forklare mig det? Det tror jeg ikke kan lade sig gøre, i hvert fald ikke med udgangspunkt i en markedsøkonomisk opfattelse.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes jo nok, at specielt Venstres ordfører må være hr. Frank Aaen taknemlig for, at han fik lov til at forklare sig lidt bedre, for jeg vil sige, at jeg synes, at Venstres ordførers indlæg var, skal vi sige, ufuldkomment, i hvert fald med hensyn til forståelse af sagen, så det synes jeg egentlig han bør være hr. Frank Aaen taknemlig for.

Jeg må indrømme, at jeg kan heller ikke forstå Venstres ordførers brug af fondssocialisme her. Det er da i hvert fald nyt for mig, at Dansk Industri og Handelskammeret støtter fondssocialisme, men jeg må da indrømme, at jeg har det altid så godt, når sådanne gamle bastioner falder, og man skifter lidt position. Så synes jeg, verden stadig er værd at leve i, så o.k. for det.

Jeg har altid syntes vældig godt om ideen bag VækstFonden, men det er ikke, fordi jeg altid synes vældig godt om resultaterne og den måde, man gør det på. Jeg er ikke sikker på, det helt er godt nok, men jeg interesserer mig meget for det, desværre også mere end jeg kan nå at følge op på og leve op til.

Initiativet her for at skaffe risikovillig og tålmodig kapital er absolut et godt initiativ. Jeg har heller ikke noget imod, at man kommer ind med egenkapital, og jeg kan vel oven i købet acceptere, at man også skal udøve et aktivt ejerskab. Der er jo noget med, at penge lugter på en eller anden måde, og så kan man lige så godt tone rent flag og være med til at påvirke tingene – ja, jeg synes sådan set, det er lidt urealistisk at tro, at man ikke skal gøre det. Det kunne jo være ved, at man indsatte såkaldt professionelle bestyrelsesmedlemmer, som ikke kan påstås at være købt af socialister for nu at bruge det udtryk.

Derimod er jeg lidt kritisk over for, at VækstFonden også må støtte de såkaldte spin-off virksomheder. Jeg forstår, at det er et begreb, der dækker datterselskaber eller nye selskaber under større børsnoterede selskaber osv., og det er jeg faktisk lidt skeptisk over for. Jeg mener, det må handle om at støtte små virksomheder, iværksættere osv., og det synspunkt vil jeg gerne fastholde.

Jeg vil i øvrigt gerne kommentere den megen snak om, at vi mangler iværksættere, og at vi har alt for få, der etablerer sig som selvstændige erhvervsdrivende herhjemme. Forslaget her er ikke noget, der hjælper på det forhold, og det ved jeg heller ikke om det skal. Men det undrer mig, at man, når man nu gør så meget ved alle de offentlige initiativer – og det er jo hele rækken af initiativer fra dk21, som nu har vundet fremme i finansloven – ikke også kan acceptere, at små private investorer kunne få en lidt større fordel, når de havde lyst til selv at investere deres sparepenge, altså ikke gennem finansieringsselskaber.

Vi har en masse mennesker, der har forholdsvis små kapitaler på en enkelt eller et par millioner kroner, og som kunne have lyst til at udøve ejerskab i en virksomhed ved at indskyde penge som rent private investorer og også være med i ledelsen. De burde have bedre afskrivningsmuligheder og bedre forhold, hvis de tabte pengene osv., og jeg forstår ikke, at man ikke kan tænke sig at gå den vej rundt i stedet for, at det skal være gennem de forskellige investeringsforeninger og -former.

I går behandlede vi forslaget om innovationsforeningen, hvor jeg desværre ikke kunne være her. Det er jo også en god idé, men den dækker alligevel ikke de mindre, private investorer. Den har også en, synes jeg, lidt for høj grænse med hensyn til de virksomheder, den vil investere i, en kapital på 100 mio. kr., så vidt jeg husker. Jeg synes, der mangler lidt i, at man lever op til den bekymring, man har over, at der er for få selvstændige erhvervsdrivende, der etablerer sig.

Så har jeg en bekymring med hensyn til VækstFonden i det hele taget, som heller ikke har noget med dette forslag at gøre, men det er i al almindelighed. Jeg synes, det kniber lidt med, at VækstFondens redskaber når helt ud i de fjerneste geografiske hjørner af landet, og det er nok noget af årsagen til begrænsningen af udviklings-selskaberne, som heller ikke når helt ud i hjørnerne af landkortet. Det er noget, jeg er blevet opmærksom på, fordi jeg dyrker regionalpolitikken en smule, og jeg tror, man skal være lidt mere opmærksom på aktivt at afsøge alle muligheder for at nå helt ud.

Jeg er mest positivt stemt over for lovforslaget, men med disse bemærkninger vil jeg prøve at få nogle ting opklaret i løbet af udvalgsbehandlingen og så se, hvad vi vil beslutte i den sidste ende.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Hr. Svend Erik Hovmand nævnte som sin første betænkelse i den i øvrigt meget positive indledning af sin ordførertale – meget længere kom vi jo ikke – begrebet den ideologiske kasterbold. Jeg tænkte, at det ville blive spændende, om vi så kom til at høre, hvad det handlede om, og så handlede det om adgangen til, at VækstFonden også kan gå ind i en egenkapitalfinansiering, medfinansiere virksomheder og også indtage en ejerrolle. Men så fik vi ikke mere beskrivelse af, hvad problemet var, bortset fra at det var stærkt ubehageligt og noget, man i hvert fald ikke kunne medvirke til.

Da debatten skred frem, tænkte jeg, at når man begynder at tale om ideologi i forbindelse med et sådant forslag og ser, hvordan reaktionerne er i salen, er det jo ikke uventet, som den konservative ordfører også var inde på, at der er forskel på Venstre og De Konservatives ideologiske udgangspunkt og Enhedslistens ideologiske udgangspunkt. Men jeg må være enig med hr. Frank Aaen i, at når vi ser på det, vi synes er blandingsøkonomiværdssamfundet Danmark og vores politiske og praktiske holdninger til det, syntes det at være hr. Svend Erik Hovmand og hr. Knud Erik Kirkegaard, der forsvandt langt ud i ideologiens store armsving.

Det, der er tale om, når vi ser på adgangen til og muligheden for, at VækstFonden kan medfinansiere både enkeltvirksomheder og udviklingselskaber i form af kapitalindskud, er at se på, hvordan risikoprofilerne udvikler sig, når vi ser på det, der investeres i, og som VækstFonden er til for, nemlig at give nogle ekstra muligheder for de ideer og virksomheder og personer, som er helt i front med udvikling af nye produkter og nye virksomheder; give dem nogle muligheder, som det klassiske kapitalmarked ikke kan udfylde fuldt ud.

Vi har kigget på, hvordan tingene ser ud, og det ser ud til, at der kommer flere og flere projekter, som ser perspektivrige ud og ser ud til at være noget af det, der kan bidrage til både vækst og beskæftigelse i det danske samfund. Der er ganske vist flere og flere af de projekter, en større andel af de projekter, der i dag bliver nødlidende og ikke bliver dem, der høster gevinsten, men til gengæld er der en mindre del, som virkelig viser at være tilliden voksen og virkelig kan realisere store gevinster.

Det betyder så, at vi skal indrette os i forhold til virkeligheden, og det er faktisk også det, lovforslaget handler om. I stedet for, at vi laver den

ene og den anden og den tredje og den femte og den syttende paragraf om dette eller hint, alt efter hvad vi nu har fået øje på, at udviklingen stiller VækstFonden over for som en udfordring, giver vi VækstFonden et bredere sæt af muligheder, herunder de muligheder, som netop matcher den risikoprofiludvikling, jeg omtalte før, så fonden i højere grad kan være med til at hente penge hjem ud over den almindelige rente.

Det afkast, man således kan hente hjem på de aktiviteter, kan så anvendes til medfinansiering og udviklingsprojekter i andre virksomheder, og dermed kan der opnås en endnu større effekt af fondens aktiviteter. Her er mulighed for at medfinansiere enkeltvirksomheder og udviklingselskaber i form af kapitalindskud faktisk et ganske, ganske væsentligt instrument, og det er i øvrigt inspireret af de særdeles gode erfaringer, vi har fra Sverige og Finland, hvor VækstFondens søsterorganisationer har haft stor succes med det. Det er det, der har været inspirationen.

Vi har til gengæld også i den arbejdsgruppe, der har været forløber for forslaget, drøftet meget, hvordan ejerskab kan opleves som noget trygt, som ikke bliver overvældende og utrygt for hovedaktøren i virksomheden. Det er grunden til, at der er lavet nogle restriktioner for VækstFondens udøvelse af ejerskabet, og det var det, hr. Frank Aaen spurgte om: Hvorfor i alverden gør man dog det? Jo, netop for at sikre, at VækstFonden ikke bliver oplevet som en meget overvældende medinvestor, men som en, man trygt kan samarbejde med, vel vidende at aktierne ikke bliver solgt i en sammenhæng, hvor det vil være skadeligt for virksomheden.

Det er det, der ligger i, at de øvrige aktionærer har forkøbsret til aktierne til markedspris, og det er også det, der betyder, at VækstFonden vil overdrage sin stemmeret til varetagelse hos andre medinvestorer, hvis dømmekraft fonden har tillid til. På den måde skulle der være skabt en ramme, hvor både engagement og tryghed og risikovillig kapital går op i en højere enhed.

Jeg håber meget, at Venstre og De Konservative vil genlæse forslaget i det lys. Der er faktisk ikke tale om ideologi, der er tale om simpel forretningsmæssig og vækstorienteret nutid.

Jeg skal i øvrigt give et par bemærkninger til ordførernes meldinger. Hr. Ole Sohn bemærkede, at filmbranchen ifølge finanslovaftalen også kan anses som værende et erhverv, og det er jo et revolutionerende skridt. Det sker bl.a. på den måde, at vi er enige om, at VækstFonden ikke

skal begrænses til de erhverv, vi sædvanligvis har set VækstFonden investere i, men også opfordres til f.eks. at se på filmbranchen som et spændende investeringsområde, hvor der er høj risiko, men hvor der også er mulighed for nogle meget spændende gevinster.

For at VækstFonden skal kunne løse denne opgave uden at komme til at reducere sine engagementer inden for andre sektorer, vil der blive stillet et ændringsforslag fra min side til andenbehandlingen af lovforslaget. Dette forslag handler om, at der bliver givet et spillerum i den minimumsegenkapital, VækstFonden skal have, så der bliver mulighed for, at VækstFonden kan engagere sig aktivt i tilførslen af kapital til filmbranchen, uden at det indebærer en lavere prioritering af VækstFondens øvrige aktiviteter. Det håber jeg der vil være en bred opbakning til.

Til Kristeligt Folkepartis ordfører vil jeg sige, at vedrørende spørgsmålet om støtte til spin-off virksomheder, som hr. Ole M. Nielsen var kritisk eller i hvert fald lidt tøvende over for – om det nu var et rigtigt skridt at tage – tror jeg igen, det er vigtigt, at vi forholder os til, hvordan vækstrealiteterne er i nutiden. Vi er i den situation, at vi kan se, at nogle af de steder, hvor større virksomheder giver muligheder for at dele virksomheden, eller hvor medarbejdergrupper udfolder sig, ikke i selve virksomheden, men stadig med en navlestreng til den, så den stiller faciliteter og miljø til rådighed, er dér, hvor der er de bedste muligheder for, at noget spændende kan udfolde sig. Derfor ville det være ærgerligt, hvis vi afskar VækstFonden fra at være med her.

Der vil være to grunde til, at det er ærgerligt: Dels vil det nogle gange ikke kunne lade sig gøre at skabe den risikovillige kapital, der skal til, for at det folder sig ud, dels afskærer det VækstFonden fra at være med til noget af det, der kan give et tilbageløb.

Det er jo vigtigt, at VækstFonden også kan være med de steder, hvor risikoen ikke er den allerstørste, men hvor succesraten er noget højere end inden for det, VækstFonden i øvrigt beskæftiger sig med.

Så jeg håber, at vi også på det punkt kan få vendt argumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Jeg tror, at det samlede forslag er udtryk for noget, der er meget afbalanceret, noget, der er vækstorienteret, og noget, der er fremtidsorienteret.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er til ministerens ord om filmbranchen. Jeg vil sige, at det sikrer da i hvert fald VækstFonden for afløbsproblemer, vil jeg tro, ligesom man har andre steder. Det har man da haft i Danida, og nogle påstår, man har det i Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, og vi skulle da nødigt få de forstoppelser i VækstFonden, men at lige nøjagtigt filmbranchen skulle gøre det, er jeg i hvert fald noget skeptisk over for, når den i den grad kan optræde på finansloven og få tilskud som en kulturvirksomhed, og så samtidig også kan få støtte som en erhvervsvirksomhed.

Der er et og andet i mig, der vender sig imod det, og det er i hvert fald en sammenkædning, en kombination, som man ikke kender inden for andre typer virksomheder. Så det synes jeg nu nok jeg er lidt skeptisk over for.

Og så vil jeg bruge den her korte bemærkning til at sige noget, jeg glemte før, som også er et modsætningsforhold i hele den her erhvervsaktivitet, som regeringen står for. Man nedsætter afskrivningsprocenten på driftsmidler til 25, selv om man også, så vidt jeg husker, i de her bemærkninger gør opmærksom på, at produkternes levetid er kortere osv. Jeg synes også, der er et modsætningsforhold i det, regeringen gør på dette område.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Skillepunktet i forhold til erhvervspolitik og i det hele taget samfundssyn er, som jeg også var inde på tidligere, holdningen til demokrati.

Derfor vil jeg sige, at hvis sådan en lov her skulle skrues sammen og gå i en retning, som var mere over i min retning, så skulle der være nogle klare krav om, at en virksomhed kun kan få støtte, hvis der er demokrati på arbejdspladsen, hvis de ansatte har reel medindflydelse. Ja, jeg kunne oven i købet finde på at sige, at det er kun kooperativer – altså hvor det er de ansatte, der er ejere af virksomheden – der kunne få støtte.

Det ville jo være voldsomme krav at komme med i sådan en debat som den her, og derfor var jeg mere fredsommelig ved at sige, at der skal være nogle klare målsætninger om, hvilke krav der stilles til en virksomhed, hvis den skal have støtte; at det skal være en virksomhed, der opfylder nogle krav inden for etik, inden for miljø, inden for beskæftigelse.

Derfor må jeg sige til ministeren, at det er vi nødt til at have ind og præciseret, hvis Enhedslisten skal være med til at lave det her. Når ministeren så oven i købet afviser, at VækstFonden må gå ind og være en aktiv ejer, men pr. definition skal være passiv ejer, så bliver det endnu vigtigere, at der er nogle andre formuleringer.

Jeg vil i øvrigt også gerne under udvalgsarbejdet diskutere det der med, at det pr. definition skal være en passiv kapital. Hvorfor må det ikke være en aktiv ejer?

(Kort bemærkning).

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Det sidste, hr. Frank Aaen spørger til, tror jeg, der kan blive god grund til at debattere i det videre forløb, og jeg synes, at det i dag netop har vist sig, at der er nogle, der har brug for at øve sig i udgangspunktet for at se, hvor man overhovedet har begrænsninger, og hvorfor man har begrænsninger.

Der vil jeg blot understrege over for hr. Frank Aaen, som i høj grad har været opmærksom på, hvad det er, der ligger, at VækstFonden netop godt kan være en aktiv ejer af udviklingsselskaberne. Her vil VækstFonden ikke blive oplevet som en meget dominerende medspiller, men netop være en aktiv og engageret medspiller.

Jeg vil meget gerne i fortsættelse af, hvad vi også har været inde på tidligere i forbindelse med behandling af VækstFonden, være med til at redegøre for og se på, hvordan målsætningerne er for støtten i forbindelse med virksomhederne og deres overvejelser og engagement i den sideløbende udvikling i forhold til miljø, i forhold til etik og andre emner af tilsvarende karakter. Det har vi været inde på før. Det synes jeg der kan være en god lejlighed til at vende.

Så til hr. Ole M. Nielsen, som rimeligt nok er inde på spørgsmålet om kulturvirksomheder, som støttes af Kulturministeriet i en kunstnerisk sammenhæng, og som nu også vil kunne blive anerkendt som et erhverv. Det er noget værre rod, siger hr. Ole M. Nielsen så med et lidt andet udtryk; man kan ikke være både-og.

Se, problemet for sådan et erhverv som filmindustrien, er jo, at den er begge dele. Noget af det er kunstnerisk virksomhed, som ikke kan leve på markedsmæssige vilkår. Og vi ønsker, at der er dansk film i Danmark; vi ønsker, at den kan folde sig ud; vi ønsker, at der er nogle, der

også i det medie kan berige os med vinkler på, hvem vi er. Men det er også et erhverv.

Og hvis vi, fordi der er et kunstnerisk element, siger, at de ikke kan få lov at agere som et erhverv, så gør vi det erhverv en bjørnetjeneste, og jeg mener også, at vi kommer til at gøre os selv en bjørnetjeneste, for hvis vi ikke kan bidrage til også at skabe kulturprodukter, der kan gøre sig på det globale marked, så overlader vi det globale marked til at være noget, der bliver meget ens og meget lidt dansk. Så jeg synes, at man skal kunne både-og.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen jeg forstår nok, at det kan være både kultur og erhverv. Det er jeg helt enig i. Men når man har nogle celler – ligesom medicinalindustrien har, for at sammenligne med noget andet, der ikke er meget kultur i – og det er måske mindre end én ud af hundrede, så må man jo dér prøve at lave overskuddet til de eksperimenter, man skal lave på nogle andre film. Men det var nu det.

For at sammenligne med noget andet, som også er kultur og erhverv, er der forlæggerbranchen, som jo kæmper voldsomt, og som ikke får tilskud – så vidt jeg ved – og heller ikke har VækstFondens bevågenhed. Det kunne den måske få. Det kan vel ikke afvises at det kunne ske. Den branche har man i købet planer om – det diskuteres jo meget – at trække tæppet væk under ved at fjerne de faste bogpriser.

Jeg synes altså, at der er nogle modsætningsforhold. Nu har jeg så en langt større forkærlighed for bøger end for film, det er sådan min formodning, men jeg synes alligevel, at der er noget, der ikke rigtig passer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trakter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Inden vi går videre til det næste punkt på dagsordenen, vil jeg gerne fremkomme med en principiel bemærkning:

Vi har tilladt os at sammensætte en dagsorden i dag, som er meget lang, 27 lovforslag. Og hvis man kigger på klokken nu og regner frem, så kan man nogenlunde se, hvornår vi er færdige. Dagsordenen i dag er også blevet længere end måske godt er, og det er ikke sikkert, at det lykkes at komme igennem den.

Jeg lægger utrolig meget vægt på, at alle lovforslag får en seriøs behandling. På den anden side beder jeg ordførerne – og jeg håber, at de, der ikke er her, lytter ved højtalerne – om at være opmærksomme på hele dagen igennem, at de aspekter af lovforslagene, der med lige stor fordel kan behandles under udvalgs møderne, afstår man fra behandling af her i salen.

Det er ingen kommentar til de ordførere, der har været i aktion nu. Det er en helt principiel betragtning med udgangspunkt i, at vi forhåbentlig kan hjælpe hinanden godt igennem, selv om vi kommer langt ud på aftenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 63: Forslag til lov om ændring af lov om skibes besætning. (Gebyr ved påtegning af udenlandske sønæringsbeviser).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(FremSAT 25/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Først i 1990'erne havde vi diskussionen her i Folketinget i forhold til udenlandske sønæringsbeviser, og om de i det hele taget havde det reelle indhold, som de burde have. Vi satte processen i gang sammen med andre lande i IMO. Vi fik de skærpede krav i 1995, og vi står nu over for en implementering af det.

I Socialdemokratiet mener vi, at det er rimeligt, at når man ansætter udenlandske officerer på danske skibe, og når rederne som hovedregel også sparer lønudgifter, at rederne betaler for godkendelsen af sønæringsbeviserne.

Socialdemokratiet støtter forslaget.

Knud Enggaard (V):

Lov om skibes besætning vedrører jo i virkeligheden alene gebyr for at påtegne udenlandske sønæringsbeviser, og det, der er hensigten med et sådant gebyr, er jo at dække udgifterne i Søfartsstyrelsen og – understreger jeg – ikke mere. Det er jo en god ting, at man ikke opkræver større gebyr, end der rent faktisk medgår med arbejdet.

Der vil jo utvivlsomt være en del udgifter forbundet med at verificere sin viden om disse ting her, sådan at man er i stand til at give en sådan påtegning. Man påregner, at det vil være 500 kr. pr. gang, og det er jo da en overkommelig sum. Lad os håbe, at det holder sig inden for den størrelsesorden.

Formålet er jo at øge sikkerheden til søs, og den konvention træder i kraft den 1. februar 2002, og det vil sige, at det er ved at være tiden, hvis man skal nå at arbejde det nye system ind, inden man er bundet af denne konvention.

Man skal ikke blive forbavset over, at ordet »hæfte« er faldet ud i straffebestemmelserne. Det er ikke udtryk for nogen ændret retsopfattelse, men alene en følge af, at straffuldbyrdesloven træder i kraft den 1. juli 2001.

Venstre anbefaler forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har Venstre jo markedsført sig meget kraftigt som et parti, der er imod alle skattestigninger. Skal jeg forstå Venstres tilslutning til det her forslag sådan, at bare vi kalder det et gebyr, så er det ikke en skat?

(Kort bemærkning).

Knud Enggaard (V):

Hr. Frank Aaen er jo en drillepind, også ved denne lange dagsordensdag. Venstre er ikke tilhænger af nye offentlige udgifter, og dette er et spørgsmål om at holde udgifterne i ro i Erhvervsministeriet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var en ny udlægning af Venstres position, som vil blive dementeret i løbet af dagen, hvor Venstre vil støtte en lang række af de forslag, hvor kommer nye udgifter. Det, Venstre altid har prøvet på her på det seneste, er at afvise alle indtægter.